

OP GOUDEN SCHALEN...

Het laatste boek van de Bijbel, Openbaring, is zeker niet het makkelijkste boek uit Gods Woord, maar het prachtige eraan is dat het soms een hemels licht kan werpen op aardse situaties. Johannes werd gegund om a.h.w. even een blik in de hemel te werpen en hij zag dingen die ronduit adembenemend, oogverblindend en onuitsprekelijk waren. De meeste mensen in de "moderne" tijd hebben het gevoel dat de aardse realiteiten héél reëel zijn, tastbaar, vast en zeker, "harde feiten", en dat de hemel wat mistig is, zweverig, sprookjesachtig, mythisch... kortom een soort prachtig luchtkasteel. Maar voor de ogen van het geloof is het precies omgekeerd: wat op aarde bestaat is zeer tijdelijk, onduidelijk, verward, vol schijn en mist... en in de hemel zullen we duidelijk zien, helder, onomwonden, ongesluierd: daar pas zal écht leven zijn, eeuwig leven, licht zonder schaduw. Daar zal alle schijn afvallen, en zullen we kennen zoals we door God gekend worden.

In Openbaring 5:8 kunnen we op deze manier een bijzonder aspect leren over gebed! Het geeft ons **een hemels perspectief op wat bidden betekent**. Een aardse blik op gebed zegt: "Waarom zou je bidden? Hoort God ons wel? Heeft Hij enige belangstelling voor mijn problemen? Heeft Hij al niet genoeg aan zijn hoofd om Hem lastig te vallen? Wíl Hij mij wel horen als ik zo ver van Hem leef? Heeft het allemaal wel enige zin? Verandert het überhaupt iets...?" Bekende gedachten of gevoelens? Laten we eerlijk zijn, dit zijn heel menselijke (lees: kleinmenselijke) gevoelens die ons in dalperiodes wel eens bekruipen. Maar de hemelse blik die Johannes vergund wordt ziet het als volgt: "*Op hetzelfde moment wierpen de vier wezens en de vierentwintig oudsten zich voor het lam neer. Ieder van hen had een lier en een gouden schaal vol wierook; dat zijn de gebeden van de heiligen*" (Openbaring 5:8). En iets verder: "*Toen kwam er een andere engel, die met een gouden wierookschaal bij het altaar ging staan. Hij kreeg een grote hoeveelheid wierook om die op het gouden altaar voor de troon te offeren, samen met de gebeden van alle heiligen. De rook van de wierook steeg met de gebeden van de heiligen uit de hand van de engel op naar*

God" (Openbaring 8:3-4).

Dit moeten we even goed tot ons laten doordringen. Hoe kijkt God naar onze gebeden die van op aarde opstijgen? Vallen ze Hem lastig? Wendt Hij zijn hoofd af? Nee, ze zijn als een lieflijke, aangename, kostbare, heilige geur. Hij houdt

van gebeden die opstijgen. Ze eren Hem. God wordt graag gevraagd. Hij zal zich niet opdringen, maar wil graag nodig zijn. Hij wil graag zegenen, maar heeft nét even onze toestemming nodig.

En de gebeden worden in de hemel niet zo ergens in een verloren archiefkast gestopt, vertikaal geklasseerd, op een verkeerde stapel gelegd, onder in een schuif (zoals soms gebeurt in een bureau van een onpersoonlijke

ambtenaar). Ze worden ook niet in

oude kisten of kartonnen dozen gestopt, maar... op gouden schalen! En wat voor kwaliteit goud zal dat zijn? Als zelfs het grofste goud dat in de hemel gebruikt wordt, namelijk dat voor de straten, zuiver en doorschijnend is als glas (Openb 21:21), hoeveel te zuiverder moet dan dat van die offerschalen wel zijn!?

Hoeveel karaat zal dat zijn? En laten we nog een stap verder doordenken, want het materiaal van een verpakking is altijd veel simpeler dan de inhoud: **als de verpakking al zo kostbaar is, hoeveel te meer wat erop ligt!!** Hoe kostbaar acht God onze gebeden? Elk van hen wordt als een parel bewaard. Geen enkele wordt verloren gelegd, geen enkele wordt vergeten. Als we de diepte zouden beseffen van dit hemelse beeld, als het op het netvlies van onze ogen gegrift en in onze gedachten geprent zou zijn, zouden we de bediening van gebed allerkostbaarst achten. **Gebeden geven God de gelegenheid God te zijn.** We eren God namelijk door Hem te vragen en te betrekken in al onze situaties i.p.v. alles eigenzinnig zelf te willen oplossen. We belijden hierdoor dat we Hem nodig hebben en niet zonder Hem kunnen of (nog beter:) willen leven i.p.v. onze "heilige" autonomie te willen bewaren. We geven Hem de ruimte om te zegenen en zichzelf te verheerlijken. We tonen dat we relatie willen en dat het geen

eenrichtingsverkeer van zijn kant is. Elk gebed is een uiting van liefde of een vraag om liefde.

Bidden is een heilige roeping, een **priesterlijke en koninklijke**

bediening: "U hebt voor onze God uit hen een koninkrijk gevormd en hen tot priesters gemaakt. Zij zullen als koningen heersen op aarde" (Openb.

5:10). Door onze gebeden kunnen wij regeren en mee het lot van de wereld bepalen en veranderen. Laten we ophouden klein te denken over onze eigen gebeden, en deze Godwelgevallige, lotbepalende en levensveranderende bediening met heilige ijver verder zetten!

Ignace Demaerel